

та. И да покаже на всички гости, че мелницата му е дала всичко, поискалъ даму даде още нѣкои работи. Богатиятъ братъ, като помислилъ, какво може да даде тази мелница, поискалъ да я купи отъ брата си съ условие да я вземе по коситба. Бѣдниятъ братъ съгласилъ и продалъ мелницата на брата си за хиляда лева.

Дошло врѣме за коситба. Богатиятъ братъ взелъ мелницата, само че незнаялъ, какъ да я управлява.

5.

Единъ день, когато работниците щѣли да отиватъ да косятъ богатиятъ братъ казалъ на жена си: „Иди и ти съ работниците да имъ помагашъ, азъ ще приготвя закуската.“ Казано и свършено. Когато приближило врѣме за закуската, богатиятъ турилъ мелницата на масата и казалъ ѝ да намѣли скоро най-хубава чорба. Мелницата почнала да мели чорба и господарьтъ ѝ напълнилъ всички сѣдове. Поискалъ вече да спре мелницата, но тя си продължавала своята работа. Скоро кухнята, стаятъ, дворьтъ се испълнили съ чорба и богатиятъ едвамъ успѣлъ да избѣга отъ кѣщата си—насмалко щѣлъ да се удави. Жената и работниците трѣгнали къмъ господарската кѣща на закуска. Току-що прѣминали единъ баиръ, видѣли отдалечъ че богатиятъ бѣга срѣщу тѣхъ, а слѣдъ него цѣлъ потокъ отъ чорба. „Дано Богъ ви е далъ по сто стомаха! Пазете се отъ тази проклета чорба!“ Така викалъ богатиятъ и тичалъ право къмъ кѣщата на бѣдния си братъ. Той стигналъ запѣхтѣнъ при брата си и го молилъ да си вземе